

*"Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίσει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή."* Α΄ Κορ.15:51-52

## Η δυνατή πίστη αναγνωρίζει την παντοδυναμία του Θεού

*"...Εγώ είμαι ο Θεός ο Παντοκράτορας..."* (Γεν. 17:1).

Η αληθινή εμπιστοσύνη στηρίζεται μόνο στο Θεό, που διακηρύττει πως ο Θεός είναι Παντοδύναμος και Θεός Πληρότητας. Ολόκληρη η αληθινή πίστη εξαρτάται αποκλειστικά και μόνο από το Θεό. Η δυνατή πίστη αναγνωρίζει την πληρότητά Του και αυτό είναι το μυστικό της δύναμής της. Ο Κύριος είναι γεμάτος δύναμη προκειμένου να εκπληρώσει τους σκοπούς Του. Είναι γεμάτος από σοφία για να βρίσκει τη δική Του οδό μέσα απ' τις δυσκολίες, οι οποίες σε εμάς μπορεί να φαίνονται σαν λαβύρινθος, αλλά σ' Εκείνον είναι απλές. Και, επίσης, είναι γεμάτος από αγάπη, έτσι ώστε ποτέ να μην μας απογοητεύει για έλλειψη ελέους, ή συμπόνιας. Ο Θεός είναι Θεός Παντοκράτορας!

Αυτά τα λόγια μπορεί να είναι χρήσιμα σ' αυτούς, που τρέμουν κάτω από μερικές προσωρινές δοκιμασίες και θλίψεις. Τρέμουν τι μπορεί να συμβεί. Τους κυριαρχεί το προαίσθημα για το τι μπορεί σύντομα να έλθει επάνω τους. Μερικές φορές, έχουμε μπροστά μας μια απαισιόδοξη άποψη, γνωρίζουμε ότι η δοκιμασία πρέπει να έλθει και τη φοβόμαστε, παρόλο που έχουμε την υπόσχεση: *"Μέσα σε έξι θλίψεις θα σε ελευθερώσει και στην έβδομη δεν θα σε αγγίξει κακό"* παρόλα αυτά, εξακολουθούμε να φοβόμαστε (Ιωβ 5:19).

Ω, παιδί του Θεού; Δεν υπάρχει έλλειψη που να μην μπορεί Αυτός να καλύ-

ψει, ούτε εχθρός που να μην μπορεί να υποτάξει!

Το ίδιο, μπορεί, επίσης, να συμβεί στον καθένα μας, όταν βρισκόμαστε κάτω από πνευματική πίεση. Οι εσωτερικές μας δοκιμασίες είναι συχνά πιο σοβαρές από τις προσωρινές. Ο άνθρωπος του Θεού το γνωρίζει αυτό πολύ καλά. Κοιτάμε μέσα μας και βλέπουμε την ουράνια χάρη να είναι σε ύφεση με εμάς, τουλάχιστον έτσι νομίζουμε. Τη διαφθορά μας και τη φυσική μας εξαθλίωση, τις βλέπουμε αρκετά καθαρά και ανησυχούμε μ' αυτό που βλέπουμε. Ίσως ο σατανάς την ίδια ώρα μάς επιτίθεται και πέφτουμε για λίγο. Ω, ακόμη και σε τόσο δύσκολες ώρες, ποτέ να μην αμφισβητήσουμε το Θεό μας, γιατί εξακολουθεί να είναι Παντοκράτορας!

Εάν η σωτηρία μας εξαρτιόταν από εμάς, όλα θα είχαν τελειώσει μ' εμάς. Αλλά, από τη στιγμή, που εξαρτάται από αυτόν το βραχίονα, τη δύναμη του Οποίου κανείς δε μπορεί να νικήσει, γιατί θα πρέπει να απογοητευόμαστε; *"Εγώ, είμαι ο Θεός ο Παντοδύναμος"* λέγει ο Κύριος *"γι' αυτό, πες στον εχθρό: "Μην ευφραίνεσαι σε μένα, αν και έπεσα, θα σηκωθώ"* (Μιχ. 7:8).

Και ας υποθέσουμε, αγαπητέ, ότι έχεις προσωρινές δυσκολίες και πνευματικές πιέσεις, την ίδια στιγμή. Αυτό το αντάμωμα των δύο θαλασσών έχει μεγάλες πιθανότητες να κάνει το πλοίο να ναυαγήσει άμεσα, αλλά, ιδού, περπατώντας στα νερά έρχεται ο Θεός σε σέ-

να, λέγοντάς σου: **"Εγώ, είμαι ο Θεός ο Παντοδύναμος ακόμη και για σένα"**. Υπάρχει άραγε καμία καταιγίδα που ο Θεός να μην μπορεί να ελέγξει; Υπήρξε ποτέ κανένα πνεύμα που ανέβηκε από τα βάθη της κόλασης, χωρίς να το ξέρει; Εκείνος μπορεί να το δέσει με αλυσίδα και να αναχαίσει την ολέθρια δύναμή του. Ιδού, ο Θεός είναι επάνω στα φτερά του ανέμου και το σύννεφο της καταιγίδας είναι η άμαξά Του! Γι' αυτό, μη φοβάσαι το θόρυβο των τροχών πάνω στο όχημα που ταξιδεύει ο Ουράνιος Πατέρας σου! Στο μέσον της καταιγίδας, Εκείνος βασιλεύει ένδοξα! Μη φοβάσαι το σκοτάδι, που είναι το κάλυμμά Του, ή την αστραπή, που είναι το βλέμμα των ματιών Του. Εμπιστεύσου Τον και μην επιτρέψεις σε κανένα φόβο να σε ρίξει ή να σε σπρώξει σε πράξεις που βασίζονται σε αμφιβολία και ανησυχία, που θα σε μολύνουν και θα φέρουν όνειδος στο ευλογημένο Του όνομα!

Γιατί πέφτεις ψυχή μου; Και γιατί θορυβείσαι μέσα μου; Έλπιζε στο Θεό και σταμάτα να εμπιστεύεσαι τον άνθρωπο! Τότε, το φως σου θα λάμψει σαν το πρωινό και δροσιά απ' τον ουρανό θα κατέβει και θα σ' αγκαλιάσει με χαρά και αγαλλίαση. Να είσαι χαρούμενος στον Κύριο εσύ δίκαιε και φωνάζτε από χαρά όλοι εσείς που είστε ακέραιοι στην καρδιά, γιατί για σας Εκείνος έχει μιλήσει και έχει δώσει το βράχο της πίστης σας - **"Εγώ, είμαι ο Παντοδύναμος Θεός"**.

## Ο Σταυρός είναι η ελπίδα μας

*".....έτσι πρέπει να υψωθεί ο Γιος του ανθρώπου, ώστε να μη χαθεί ο καθένας που πιστεύει σ' Αυτόν αλλά να έχει ζωή αιώνια.»* (Ιωαν.3:14-15)

Για όλους όσους εμπιστεύονται το Χριστό, ο σταυρός συμβολίζει την ελπίδα μας στη ζωή και στο θάνατο. Ανεξάρτητα τη δύναμη που μπορεί να έχουμε κληρονομήσει ή που από μόνοι μας έχουμε πετύχει, δεν πρόκειται να μας ακολουθήσει πέρα από το μνήμα μας. Όμως ο Χριστός μάς δίνει άφθονη ζωή και εδώ στη γη, αλλά και στην αιωνιότητα.

Πριν το θάνατό Του στο σταυρό, ο Ιησούς είπε *"Κι όπως ύψωσε ο Μωυσής το χάλκινο φίδι στην έρημο, έτσι*

*πρέπει να υψωθεί ο Γιος του ανθρώπου, ώστε να μη χαθεί ο καθένας που πιστεύει σ' Αυτόν αλλά να έχει ζωή αιώνια.»* (Ιωαν.3:14-15)

Ο σταυρός φέρνει την συγχώρεση και την ειρήνη του Θεού. Δείχνει την αξία του Χριστού και όχι τη δική μας. Καθώς περνάμε το κατώφλι του θανάτου, πρέπει να βάλουμε στην άκρη τα γήινα επιτεύγματά μας. Η μόνη μας ελπίδα είναι να προσκολληθούμε στο Σωτήρα μας, που πέθανε για να έχουμε εμείς αιώνια ζωή.

Σ' ευχαριστώ υπέροχε Σωτήρα μου, γιατί ο σταυρός σου είναι η μόνη γέφυρα που οδηγεί στην αιώνια ζωή.

*Ευλογημένος ο άνθρωπος που ελπίζει στον Κύριο, και του οποίου ο Κύριος είναι η ελπίδα.*

*Επειδή, θα είναι σαν δέντρο φυτεμένο κοντά στα νερά, που απλώνει τις ρίζες του κοντά στον ποταμό και δεν θα δει όταν έρχεται το καύμα, αλλά το φύλλο του θα θάλλει και δεν θα μεριμνήσει στη χρονιά της ανομβρίας ούτε θα παύσει να κάνει καρπό.*

Ιερεμίας 17:7-8

## Στήριξε την ελπίδα σου στο Θεό

"Γιατί είσαι περίλυπη, ψυχή μου; Και γιατί ταραζέσαι μέσα μου; Έλπισε στον Θεό επειδή, ακόμα θα Τον υμνώ Αυτός είναι η σωτηρία τού προσώπου μου, και ο Θεός μου" (Ψαλμ. 43:5).

Οι γενιές που ακολουθούν μετά από εμάς υπολογίζουν στη δύναμή μας. Παρακολουθούν τον τρόπο που εμείς χειριζόμαστε τις αποτυχίες, τις απογοητεύσεις ακόμη και τις τραγωδίες. Εάν μας βλέπουν να παραδιδόμαστε λόγω της έλλειψης εσωτερικής δύναμης, αντί να στηριζόμαστε στο δυνατό βραχίονα του Πατέρα, δεν πρόκειται ν' αγκαλιάσουν τη δύναμη του Σταυρού του Ιησού Χριστού! Αντ' αυτού, θα συμπεράνουν ότι η πίστη στην οποία έχουμε βασίσει τη ζωή μας, είναι αδύναμη και αναποτελεσματική. Για χάρη τους και για χάρη μας, καθώς επίσης και για χάρη της Ουράνιας Βασιλείας, πρέπει να σταθούμε σταθερά, πιστεύοντας ότι Αυτός που έχει υποσχεθεί, είναι πιστός (Εβρ. 10:23). Πρέπει να είμαστε δυνατοί και γενναίοι, γνωρίζοντας, χωρίς αμφιβολία, ότι ποτέ δεν θα μας αφήσει, ούτε θα μας εγκαταλείψει (Δευτ. 31:6), και ότι θα πάει πριν από μας και θα είναι η οπισθοφυλακή μας (Ησα. 52:12).

Ας πάμε στο Λόγο του Θεού και έπειτα ας τον υπακούσουμε, καθώς πιάνουμε το χέρι του Λυτρωτή, που θέλει να μας τραβήξει από τη βρώμικη λάσπη

και να στερεώσει τα πόδια μας στον αιώνιο Βράχο (Ψαλμ. 40:2). Αυτός και μόνο Αυτός έχει την απάντηση για κάθε κατάσταση, μπλέξιμο, απογοήτευση, εξάρτηση και πειρασμό που αντιμετωπίζουμε σ' αυτή τη ζωή! Αν νοιώθει αγχωμένος και φορτωμένος από τις συνθήκες της ζωής σου, είναι ώρα να σηκώσεις το σταυρό Του και να μάθεις από Αυτόν, έτσι ώστε να σου δώσει ανάπαυση (Ματθ.11:28). Τώρα είναι καιρός να κάνουμε κάποια βήματα, που θα επιτρέψουν στον Κύριο να νικήσει τα έργα του εχθρού στη ζωή σου, έτσι ώστε να λάβεις νίκη στο Όνομα του Ιησού Χριστού του Κυρίου μας.

Θυμήσου ότι έχεις έναν εχθρό, που θέλει να σε βλάψει. "Να είστε νηφάλιοι, αγρυπνήστε. Ο αντίδικός σας, ο διάβολος, περπατά σαν λιοντάρι που βρυχιέται, ζητώντας κάποιον να καταπιεί. Αντισταθείτε σ' αυτόν, μένοντας στερεοί στην πίστη..." (Α' Πετ. 5:8-9). Εάν είσαι αγρυπνος, θα κράξεις στο Θεό και θα είσαι προετοιμασμένος να αντισταθείς στην επίθεση. Γνωρίζοντας ότι ο Ιησούς που "θα σας καταρτίσει, θα σας στηρίξει, θα σας δυναμώσει και θα σας θεμελιώσει" (εδ. 10), μπορείς να σταθείς σε οποιαδήποτε επίθεση του εχθρού. Φόρεσε την πανοπλία σου κάθε μέρα, πάρε τα όπλα του πολέμου κα προσευχήσου (Εφεσ 6:12-18). "Αγρυπνείτε και προσεύχεστε, για να

μην εισέλθετε σε πειρασμό. Το πνεύμα είναι βεβαίως πρόθυμο, αλλά η σάρκα ασθενής" (Ματθ. 26:41).

Προσευχήσου με πίστη σ' Εκείνον, που είναι πρόθυμος να σε βοηθήσει την ώρα της ανάγκης. Θυμήσου ότι έχεις να κάνεις μια επιλογή κάθε φορά που πειράζεσαι ν' αμαρτηθείς. Μπορείς να ενδώσεις στις επιθυμίες του σατανά, ή να σταθείς χέριε πάνω στο Βράχο, τον Ιησού Χριστό, ο Οποίος θα σου δώσει τη νίκη.

Ο Κύριος θα πολεμήσει για σένα (Έξοδος 14:14), γιατί η μάχη δεν είναι δική μας, αλλά Εκείνου! Η νίκη δεν θα κερδηθεί με την δική μας δύναμη. Εμείς, οφείλουμε να είμαστε άγρυπνοι και προετοιμασμένοι. Παρόλα αυτά, Εκείνος είναι ο Κύριος που είναι δυνατός και μεγαλοπρεπής στη μάχη (Ψαλμ. 24:8).

Διεκδίκησε την υπόσχεση της νίκης. "Ο Θεός της ειρήνης θα συντρίψει γρήγορα το Σατανά κάτω από τα πόδια σας. Η χάρη του Κυρίου μας Ιησού ας είναι μαζί σας" (Ρωμ. 16:20). Στήριξε την ελπίδα σου στον Κύριο Ιησού και τότε Εκείνος θα στρέψει το θρήνο σου σε χορό. Θα σε γεμίσει με χαρά και θα εγκαθιδρύσει μια θεία κληρονομιά μέσα από σένα και στις επόμενες γενιές, καθώς στέκεσαι σταθερά πάνω στο Λόγο Του και στις υποσχέσεις από την καρδιά Του στη δική σου.

## Πίστη στην ώρα της τρικυμίας

"Και ιδού, έγινε μεγάλη τρικυμία στη λίμνη..." (Ματθ. 8:24)

Το πλοίο που μετέφερε τον Ιησού έπεσε σε τρικυμία; Όταν υπάρχει η Θεία Πρόνοια περιμένουμε ότι, όταν ο Υιός του Θεού βρίσκεται μέσα σε πλοίο, τότε η θάλασσα πρέπει να είναι ήρεμη. Πώς είναι δυνατόν ο βίαιος άνεμος να σηκώνει τα κύματα ψηλά, ή να χτυπούν το πλοίο που μεταφέρει τον Δημιουργό;

Δεν συμβαίνει όμως έτσι με την σοφία της Θείας Πρόνοιας. Ο Ιησούς επιβιβάζεται στο πλοίο και η άγρια τρικυμία μαίνεται. Το πλοίο κλυδωνίζεται και το διάπλοτο χάος απειλεί να καταστρέψει τα πάντα.

"Και όταν Αυτός μπήκε στο πλοίο, Τον ακολούθησαν οι μαθητές Του. Και ιδού, έγινε μεγάλη τρικυμία στη λίμνη, ώστε το πλοίο να καλύπτεται από τα κύματα. Αυτός όμως κοιμότανε. Και πλησίασαν και Τον ξύπνησαν λέγοντας: «Κύριε, σώσε μας, χανόμεμαστε». Και τους λέει: «Γιατί είστε δειλοί, ολιγόπιστοι;» Τότε, αφού σηκώθηκε, επιτίμησε τους ανέμους και τη θάλασσα, και έγινε γαλήνη μεγά-

λη. Οι άνθρωποι τότε θαύμασαν λέγοντας: «Τι είδους είναι Αυτός που και οι άνεμοι και η θάλασσα τον υπακούνε;» (Ματθ. 8:23-27).

Αυτή ήταν μια σοφή Πρόνοια. Δόξασε τον Υιό του Θεού, δίνοντάς Του την ευκαιρία να φανεί ο Ίδιος ως Κύριος των θαλασσών και των ανέμων. "Ηρέμησε" είπε ο Κύριος και η θάλασσα ηρέμησε. Αυτή ήταν η ίδια δύναμη που μίλησε και έφερε τον κόσμο στην ύπαρξη. Αυτό το περιστατικό της θείας Πρόνοιας έγινε για το καλό των μαθητών, καθώς αύξησε την πίστη τους στον Υιό του Θεού.

Όταν τα παιδιά του Κυρίου πλέον, δεν πρέπει να θεωρούν ότι η Πρόνοια, οπωσδήποτε, θα τους φέρει καλό καιρό. Αν ο Υιός του Θεού πέρασε τη θύελλα, τότε τα παιδιά Του δε μπορούν να αποτελούν εξαίρεση. Αλλά, μπορούν να προσευχηθούν για ένα καλό ταξίδι και να περιμένουν τη θεία Πρόνοια να τους το φέρει, όταν η Ουράνια σοφία δεν έχει λόγο να τους περάσει μέσα από μια καταιγίδα.

Ο Κύριος δε βάζει τα παιδιά Του σε δοκιμασία χωρίς λόγο. Αν τους

φέρνει κινδύνους είναι για να τους κάνει να Τον καλέσουν και να εμπιστευθούν τη δύναμη και την αγάπη Του.

Ο Ιησούς επιτιμά το φόβο των μαθητών. Πού ήταν η πίστη τους; Δεν ήταν ο Ιησούς στο τιμόνι; Και δεν έχει πάντοτε ο Ιησούς τον έλεγχο με τα παιδιά Του; Τότε, με πίστη, ας Του φωνάξουμε: "Πανάγαθε Θεέ, σώσε μας!"

### Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε δύο μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης: Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Αποστέλλεται δωρεάν σε όποιον τη ζητήσει. Συντηρείται από δωρεές φίλων και αναγνωστών.

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :

Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου

Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας

E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

## Ο σταυρωτής Σου

Τα χέρια Σου τα άπλωσες μόνο για να ευλογήσεις, για να θεραπεύσεις, για να ευεργετήσεις.

Κι όμως, τα χέρια Σου καρφώθηκαν στο Σταυρό.

Τα πόδια Σου έτρεξαν εκεί που υπήρχε ανάγκη, οδοιπόρησαν, σε έφεραν στους μόνους, στους απαρηγόρητους, στους εγκαταλειμμένους, και όπου περνούσαν άφηναν χαρά, ελπίδα, παρηγοριά.

Κι όμως, τα πόδια Σου καρφώθηκαν στο Σταυρό.

Τα μάτια Σου ζέσταναν καρδιές δεν έβλεπαν όψεις, αλλά ψυχές, υψώνονταν στον ουρανό και τον άνοιγαν, στον τάφο του Λάζαρου δάκρυσαν.

Κι όμως, το βλέμμα σου πάγωσε πάνω στο Σταυρό, καθώς παρέδωσες το Πνεύμα Σου.

Τα χείλη σου μίλησαν την αλήθεια που έφερες από τον ουρανό. Άνοιξαν μόνο για την αλήθεια. Λοιδορία τα χείλη σου δεν γνώρισαν και λόγο περιττό δεν πρόφεραν. Τα χείλη σου έφεραν στη Γη μήνυμα ελπίδας, που όμοιό του δεν έγινε ούτε πριν, ούτε μετά.

Κι όμως, τα χείλη σου ξεράθηκαν και κατακόπηκαν στο Σταυρό.

Κάποια φορά δίψασες και ζήτησες λίγο νερό από κάποια Σαμαρείτισσα, παρότι Εσύ προμηθεύεις το νερό. Παρότι Εσύ είχες νερό που ξεδιψά τον άνθρωπο για πάντα.

Κι όμως, το σώμα Σου αφυδατώθηκε από την αιμοραγία πάνω στο

Σταυρό.

Σταυρώθηκες!

Τι ήταν ο Σταυρός σου; - Ένα δέντρο!

Τι θέαμα! Καρφωμένος σε ένα δέντρο, Αυτός που έφτιαξε τα δέντρα!

Δίνει τη ζωή Του, Αυτός που είναι ζωή. Παραδίδει το Πνεύμα Του Αυτός που ζει στον αιώνα!

Μια θυσία τέλεια στο Σταυρό!

Αυτός που κατοικεί πάνω από τους ουρανούς, παραδίδει το Πνεύμα κάτω από αυτούς, με στόχο τον Άδη!!

Η Γη που είναι υποπόδιό Του, καταπίνει λαιμαργα το αίμα Του!

Οι φίλοι Τον εγκαταλείπουν, οι αγαπημένοι Του στέκουν μακριά, οι αντίδικοί Του τον χλευάζουν, ο Πατέρας Του, αποστρέφει το βλέμμα.

Είναι ΜΟΝΟΣ στο Σταυρό!

Πόσο Σε ευχαριστώ που το άντεξες.

Πόσο Σε ευχαριστώ που με έσωσες.

Πόσο Σε ευχαριστώ που το αίμα Σου έσταξε επάνω μου και με ξέπλυνε.

Πόσο σε ευχαριστώ που μεσίτησες για μένα στον Πατέρα.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ τα λόγια Σου την ώρα που τα καρφιά τρυπούσαν τη σάρκα Σου.

«Πατέρα, συγχώρεσέ τους, δεν ξέρουν τι κάνουν»

Ο σταυρωτής Σου

## Καταντροπιασμένος

Κάποιος ταξιδιώτης επισκέφθηκε ένα φυλάκιο των Άλπεων, που διατηρούσε σκυλιά για τη διάσωση αναρριχητών. Ο οδηγός του έδειξε ένα συγκεκριμένο σκυλί, που καθόταν μαζεμένο μέσα στο σπιτάκι του και αρνιόταν να βγει για φαγητό και νερό. Ο ταξιδιώτης έμεινε έκπληκτος με τη συμπεριφορά του σκύλου και ο οδηγός του εξήγησε τι είχε συμβεί. Την προηγούμενη μέρα ο σκύλος είχε σταλεί να ψάξει μια ομάδα, που είχε χαθεί στο δάσος. Όλη την ημέρα και όλη τη νύχτα είχε κουραστεί, αλλά δεν κατάφερε να τους εντοπίσει και επέστρεψε καταλυπημένος που δε μπόρεσε να βρει τους ανθρώπους.

Ένας σκύλος συμπεριφέρεται έτσι, ως καταντροπιασμένος, γιατί δεν μπόρεσε να σώσει κάποιους. Το τραγικό είναι ότι εμείς, οι άνθρωποι του Θεού δεν σκεφτόμαστε καν ότι πολλά αγαπημένα μας πρόσωπα συγγενείς, φίλοι, γείτονες, συνάδελφοι, είναι χαμένοι αιώνια και έχουν ανάγκη από σωτηρία. Τη σωτηρία του Ιησού Χριστού, που εμείς τη γευθήκαμε κι είμαστε ευτυχισμένοι μαζί Του.

Ψάλλουμε χαρούμενοι και προχωρούμε για την Ουράνια Πατρίδα μας. Δίπλα μας όμως υπάρχουν τόσος, που πορεύονται προς τον αιώνιο χαμό. Ποιος θα πονέσει γι' αυτούς; Ποιος θα τους δείξει την αιώνια οδό; Ποιος θα τους μιλήσει για το Αίμα που σώζει, το Αίμα του Σταυρού, το Αίμα του Γιου του Θεού; Ποιος θα θυσιάσει τη ζεστασιά του σπιτιού του, τη βολή του και την ησυχία του, να τρέξει στα σοκάκια και στις οδούς, να βρει χαμένες ψυχές και να τις οδηγήσει στη σωτηρία του Χριστού; Έχουμε μεγάλη ευθύνη επάνω μας. Θα μας την ζητήσει ο Θεός. Και θα νιώσουμε φοβερά καταντροπιασμένοι εκείνη τη μέρα μπροστά στο θρόνο Του!

Ας ζητήσουμε από τον Κύριο να βάλει στην καρδιά μας πόνο και ζήλο για τις ψυχές που χάνονται δίπλα μας, μέσα στο ίδιο μας το σπίτι, στη γειτονιά μας, στη δουλειά μας, να τους δείξουμε με τη ζωή μας και με τα λόγια μας τη δική Του σωτηρία και να προσευχόμαστε με ιδιαίτερη ζεστασιά γι' αυτούς.

## Η μεγάλη ανάγκη μας για το Άγιο Πνεύμα

“...να γεμίσετε με το Πνεύμα” (Εφεσίους 5:18).

Βρίσκεσαι συνεχώς στον κίνδυνο να ξεχνάς τη μεγάλη εξάρτηση που πρέπει να έχεις από το Άγιο Πνεύμα. Είναι αρκετά εύκολο να ξεχάσεις την ουράνια, πολυσημάντη και μεγαλειώδη σχέση, που το Άγιο Πνεύμα επιθυμεί να έχει μέσα σου και μέσα από εσένα με τους γύρω σου. Δεν μπορείς να ζήσεις για το Θεό ή να εργαστείς για το Θεό, χωρίς την επαρκή χάρη του Θεού, όπως εργάζεται σ' εσένα μέσω του Αγίου Πνεύματος.

Ωστόσο, υπάρχει ο κίνδυνος, να αρχίσεις να στηρίζεις σε εμπειρίες του παρελθόντος της χάρης του Θεού. Μπορεί να υπάρξει ο συνεχής πειρασμός να βασίζεσαι αποκλειστικά στις ανθρώπινες δυνάμεις, ή στις δικές σου μεθόδους και προσπάθειες. Υπάρχει ακόμη ο κίνδυνος να βασίζεσαι στις δικές σου χριστιανικές εμπειρίες ή στην ωριμότητά σου. Ξανά και ξανά χρειάζεται να θυμηθείς την ανάγκη σου για την παρουσία και τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος στη ζωή σου.

Δεν υπάρχει ημέρα που να περάσει χωρίς να έχεις την α-

νάγκη από το Άγιο Πνεύμα να σε οδηγήσει σε ό,τι πεις, σε ό,τι προσευχηθείς και σε ό,τι κάνεις. Δεν υπάρχει ημέρα που να περάσει χωρίς την ανάγκη σου για τη μεγαλειώδη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Εσύ κι' εγώ χρειαζόμαστε Αυτόν περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη ανάγκη.

Τον χρειαζόμαστε στην προσωπική μας ζωή, στη διακονία μας, στο σπίτι μας, στην εκκλησία μας και σε όλες τις συγκεντρώσεις μας. Είναι ο Μόνος που χρειαζόμαστε πάνω από κάθε άλλον.

“Ζήτησε από Εκείνον και θα σου δοθεί” (Λουκ. 11:13). Καλωσόρισέ Τον και θα εργαστεί πλήρως και ελεύθερα μέσα σου. Παράδωσε τον εαυτό σου σ' Εκείνον και θα αναλάβει κάθε τομέα της ζωής σου. Υπάκουσέ Τον και θα σε χρησιμοποιήσει. Ω, άφησέ Τον να έρθει, άφησέ Τον να σε γεμίσει τελείως, άφησέ Τον να είναι τα πάντα για σένα. Είναι ο Θεός, το Άγιο Πνεύμα. Επιθυμεί να καλύψει όλες τις ανάγκες σου και Αυτός είναι η μεγαλύτερη ανάγκη σου.

Έλα, Άγιο Πνεύμα, γέμιζέ με κάθε μέρα περισσότερο και περισσότερο από την Παρουσία Σου και τη δύναμή Σου.

## Η δύναμη της ανάστασης του Ιησού Χριστού

"Αλλά ο Θεός...μάς ζωοποίησε μαζί με τον Χριστό...και μας ανέστησε μαζί Του..." (Εφεσίους 2:4-6).

Όταν κάποιος ανασταίνεται μεταβαίνει από το τίποτα στην ύπαρξη, από το θάνατο στη ζωή, και η αλλαγή είναι τεράστια. Ένας αληθινός χριστιανός ανασταίνεται.

Η χριστιανική ζωή δεν αυτο-βελτιώνεται, αλλά είναι εντελώς υπερφυσική και Ουράνια. Η ανάσταση δε μπορεί να έρθει αν δεν προηγηθεί ο θάνατος. Αυτό είναι προαπαιτούμενο και όσο πραγματικό μπορεί να είναι ο θάνατος, άλλο τόσο θα είναι και το μέτρο της αναστημένης ζωής και δύναμης. Δε μπορούμε να χάσουμε κάτι αν δεν το αφήσουμε και δε μπορούμε να εισέλθουμε αν δεν εξέλθουμε. Αν πεθαίνουμε μαζί Του, θα ζήσουμε και μαζί Του.

"Αν λοιπόν εγερθήκατε μαζί με το Χριστό, τα άνω να ζητάτε, εκεί όπου ο Χριστός κάθεται συνεχώς στα δεξιά του Θεού" (Κολ. 3:1). Αυτό το εδάφιο εκφράζει το γεγονός ότι έχουμε ήδη πεθάνει και αναστηθεί και τώρα πρέπει να κρατήσουμε τη στάση εκείνων για τους οποίους αυτό είναι ένα εκπληρωμένο γεγονός. Ο Απόστολος Παύλος δεν τους λέει να πεθάνουν εδώ με το Χριστό και ν' αναστηθούν μαζί Του, αλλά

μάλλον προσκαλεί τους χριστιανούς να πάρουν τη θέση τους σαν να έχουν πεθάνει και αναστηθεί με το Χριστό και φυσικά να ζήσουν ανάλογα. Αργότερα, τους λέει στο εδάφιο 3: "Γιατί πεθάνετε και η ζωή σας είναι κρυμμένη μαζί με το Χριστό μέσα στο Θεό".

Ίσως αναρωτηθείς: "Πώς να θεωρήσω τον εαυτό μου νεκρό όταν βρίσκω τόσες πολλές αποδείξεις ότι ακόμα ζω, και πώς να θεωρήσω τον εαυτό μου αναστημένο όταν βρίσκω τόσα πράγματα που με τραβούν πάλι πίσω;" Είναι το λάθος σου που δεν παραμένεις σ' Αυτόν και δεν παραδίνεις τον εαυτό σου στο Χριστό να σταυρωθεί μαζί με Αυτόν και στο εξής να ζεις σαν γεννημένος από τον ουρανό και ζωντανός από Εκείνον και μόνο. Ξαφνικά, μερικά από τα παλιά κακά χαρακτηριστικά ξαναεμφανίζονται, παλιές σκέψεις, κακές τάσεις διαμαρτύρονται και λένε δυνατά και μεγαλόφωνα, "Δεν έχουμε πεθάνει". Αν κάνεις το λάθος και τα αναγνωρίζεις, τα φοβάσαι και τα υπακούς, είσαι βέβαιος ότι τους δίνεις ζωή και θα σε κοντρολάρουν και θα σε σύρουν στην προηγούμενη κατάσταση.

Αλλά αν αρνηθείς να τ' αναγνωρίσεις, και πεις: "Αυτά είναι ψέματα του σατανά, είμαι πράγματι νεκρός ως προς την

αμαρτία, αυτά δεν μου ανήκουν, αλλά είναι παιδιά του διαβόλου, γι' αυτό τα αποκηρύσσω και τα διώχνω", τότε ο Θεός θα τα αφαιρέσει από σένα και θα τα κάνει τελείως νεκρά. Θα βρεις ότι δεν είναι μέρος σου, αλλά απλά πειρασμοί, που ο σατανάς προσπάθησε να ρίξει σε σένα και να τα πλέξει γύρω σου, έτσι ώστε να φαίνονται σαν μέρος του εαυτού σου.

Ο Κύριος ας μας διδάσκει όχι τόσο να ανασταινόμαστε, όσο το να θυμόμαστε ότι είμαστε αναστημένοι, ότι έχουμε εγερθεί με το Χριστό από τους νεκρούς, ότι έχουμε αναστηθεί από τον τάφο της μηδαμινότητάς μας, και ότι είμαστε καθισμένοι μαζί Του στον ουρανό, αγνωρισμένοι από τον Πατέρα και μας έχει επιτραπεί να θεωρούμε τον εαυτό μας "όπως Εκείνος".

Η δύναμη της αναστάσεώς Του προορίζεται να μας προετοιμάσει, να μας κάνει ικανούς και να μας βοηθήσει να εγερθούμε σε όλα τα ύψη της ένδοξης ζωής Του, έτσι ώστε, όπως Αυτός, έτσι και εμείς να προχωρήσουμε μπροστά, και να βρίσκουμε ακόμη γλυκύτερη χαρά στο λειτούργημα της θείας αγάπης Του.

## Τρεις βεβαιότητες

«Θάνατε, πού είναι το κεντρί σου; Άδη, πού είναι η νίκη σου;» 1 Κορ. 15:55

Καθώς περίμενα έξω από ένα θάλαμο μονάδας εντατικής θεραπείας, όπου νοσηλευόταν κάποιο αγαπητό μου πρόσωπο, συνειδητοποίησα ότι όλους μάς επηρεάζει ο θάνατος, νέους και γέρους, άντρες και γυναίκες, πλούσιους και φτωχούς.

Στην 1η προς Θεσσαλονικείς επιστολή στο 4ο κεφάλαιο, ο Απόστολος Παύλος παρηγορούσε αυτούς που θρηνούσαν για το θάνατο των αγαπημένων τους. Τους είπε ότι η υπερβολική θλίψη οφείλεται στο ότι δεν είναι καλά ενημερωμένοι. Το να χύνουμε δάκρυα για κάποιον που χάσαμε δεν είναι κακό, όμως δεν πρέπει να θρηνούμε σαν αυτούς που δεν έ-

χουν ελπίδα, αλλά να βασιζόμαστε στις τρεις βεβαιότητες του θανάτου.

Η πρώτη βεβαιότητα είναι ότι η ψυχή δεν πεθαίνει. Οι ψυχές αυτών που πίστεψαν στον Ιησού βρίσκονται με τον Κύριο (1 Θεσ. 4:14). Έχουν αποδημήσει απ' αυτόν τον προβληματικό κόσμο και έχουν «κοιμηθεί εν Χριστώ».

Η δεύτερη βεβαιότητα είναι ότι ο Ιησούς θα έρθει πίσω για κάθε έναν πιστό. Είτε ο πιστός βρίσκεται εν ζωή είτε έχει πεθάνει, ο Ιησούς θα έρθει να παραλάβει όλα τα παιδιά Του (εδ.16-17).

Τρίτη βεβαιότητα είναι ότι θα γίνει μία πολλή ευχάριστη επανένωση «έπειτα, εμείς που ζούμε, όσοι απομένουμε, θα αρπαχτούμε μαζί τους, ταυτόχρονα, με σύννεφα σε συνάντηση του Κυρίου στον αέρα και έτσι, θα είμαστε πάντοτε μαζί με τον Κύριο.» (εδ.17)

Αυτές οι τρεις διαβεβαιώσεις μπορούν να παρηγορούν τους πιστούς που έχουν χάσει αγαπητά τους πρόσωπα. Αν και χωριζόμαστε για λίγο καιρό απ' αυτούς, ξέρουμε ότι θα συναντηθούμε όλοι μαζί για μία αιωνιότητα, για πάντα στην άγια παρουσία του Κυρίου.

### Η αγάπη ακούει

"Άκουσε τη φωνή μου, σύμφωνα με το έλεός σου" (Ψαλμ.119:149)

Όταν αγαπάμε τους άλλους, τότε οφείλουμε και να τους ακούμε. Σίγουρα απαιτείται κόπος και προσπάθεια για να επικεντρώσουμε την προσοχή μας και να ακούσουμε αυτά που μας λένε. Όμως όταν το κάνουμε, τότε δείχνουμε αληθινό ενδιαφέρον και σεβασμό στο συνάνθρωπό μας.

Ο Ψαλμωδός Δαβίδ είπε "Άκουσε τη φωνή μου, σύμφωνα με το έλεός σου" (εδ.149). Αυτό έδειχνε μία σημαντική αλήθεια, ότι δηλαδή ο Θεός που μας αγαπά επίσης μας ακούει, γιατί το να μπορείς να ακούς είναι ένα μέρος αγάπης.

Όταν μπορείς να ακούς τη σύζυγό σου, το σύζυγό σου, το συνάδελφό σου ή το φίλο σου, ενθαρρύνεις τον άνθρωπο και μπορεί ίσως να δει πιο ξεκάθαρα ένα πρόβλημα που αντιμετωπίζει.

## Πού είναι οι πιστοί του Κυρίου;

“...Ο Κύριος έχει κρίση με τους κατοίκους της γης, επειδή δεν υπάρχει αλήθεια ούτε έλεος ούτε γνώση του Θεού επάνω στη γη. Επιορκία, και ψέμα, και φόνος, και κλοπή, και μοιχεία πλημμύρισαν, και αίματα αγγίζουν επάνω σε αίματα. Γι’ αυτό, η γη θα πενθήσει, και κάθε ένας που κατοικεί σ’ αυτή θα λιποψυχήσει...” (Οσηέ 4:1-3).

Οι συνθήκες που περιγράφηκαν από τον Προφήτη Οσηέ, είναι θλιβερές και μοιάζουν πολύ με αυτές των ημερών μας. Ανηθικότητα, απληστία, βία, διαστροφή, κατάχρηση εξουσίας, ψευδοδιδασκαλίες, άθρη ηγεσία, καταπίεση, άνομα κέρδη και πολλά ακόμα είναι διαδεδομένα στον κόσμο. Με τον Ψαλμωδό έχουμε λόγους για να φωνάξουμε: “Σώσε, Κύριε, επειδή, εξαφανίστηκε ο όσιος, επειδή χάθηκαν οι φιλαλήθεις ανάμεσα στους γιους των ανθρώπων” (Ψαλμ. 12:1).

Αυτή η κατάσταση πληγώνει βαθιά τον Κύριο γιατί είναι απόλυτα πιστός σ’ εμάς και επιθυμεί να ανταποκριθούμε κι’ εμείς σε πιστότητα προς Αυτόν. Επιθυμεί να είμαστε με όλη μας την καρδιά αφιερωμένοι σ’ Αυτόν, να ζούμε με σεβασμό και τιμή προς Αυτόν και τις οδούς Του, να είμαστε πλήρεις από ακεραιότητα και ν’ αποφεύγουμε ο,τιδήποτε Τον δυσαρρεστεί. Οποιαδήποτε κατάρρευση της σχέσης μας μαζί Του είναι πράξη απιστίας εκ μέρους μας προς τον Έναν που μας αγαπά τέλεια.

Δυστυχώς, πολλοί σήμερα, ακόμη και μέσα στην εκκλησία, δεν Τον γνωρίζουν ή δεν Τον αγαπούν πραγματικά. Παραμελούν το Λόγο Του, ξοδεύουν ελάχιστο χρόνο μαζί Του στην προσευχή, και δεν εκτελούν πιστά το θέλημά Του ούτε το έργο Του. Μερικοί μάλιστα επιχειρούν να αλλάξουν και να επανεξετάσουν Αυτόν και τον Λόγο Του σύμφωνα με τις δικές τους επιθυμίες. Δεν έρχονται πια σ’ Αυτόν με σεβασμό και σύμφωνα με τις εντο-

λές Του, αλλά έχουν τις δικές τους εγωιστικές επιθυμίες στην καρδιά. Είναι λάτρεις του εαυτού τους, των χρημάτων και της ηδονής μάλλον παρά λάτρεις του Θεού, έχοντας μόνον την εξωτερική μορφή της ευσέβειας (Β΄ Τιμ. 3:2-4).

Ως απάντηση στην αμαρτία και στην απιστία, ο Θεός στέλνει κρίση. Όπως διακηρύττει ο Μωυσής: «Τον βράχο που σε γέννησε, τον εγκατέλειψες, και λησμόνησες τον Θεό, που σε έπλασε. Και ο Κύριος είδε, και τους αποστράφηκε, επειδή Τον παρόργισαν, οι γιοι Του και οι θυγατέρες Του. Και είπε: “Θα αποστρέψω το πρόσωπό Μου απ’ αυτούς, θα δω ποιο θα είναι το τέλος τους. Επειδή, αυτοί είναι διεστραμμένη γενεά, γιοι στους οποίους δεν υπάρχει πίστη” (Δευτ. 32:18-20).

Άραγε δε βλέπουμε ακόμη και τώρα την κρίση του Θεού επάνω στην Ελλάδα και σε άλλα έθνη, κρίση στην οποία περιλαμβάνεται η απουσία του Προσώπου Του και της δύναμής Του, η απουσία των ηθικών και οικονομικών ευλογιών, η ελάττωση της συγκράτησης του κακού, και η αύξηση σε συχνότητα και ένταση των φυσικών καταστροφών; Ευτυχώς, ο κύριος σκοπός του Θεού στέλνοντας κρίση δεν είναι να καταστρέψει, αλλά να μας αφυπνίσει για τις συνέπειες της αμαρτίας και να μας φέρει σε μετάνοια και αποκατάσταση στη σχέση μας μαζί Του. Στο τέλος, ακόμη και στο μέσον της κρίσης, αποστέλλει το Λόγο Του και το Πνεύμα Του για να συνεφέρει τους ανθρώπους ώστε να επιστρέψουν σ’ Εκείνον.

Καθώς στις μέρες μας βλέπουμε ολοκάθαρα την αμαρτία και την απιστία προς το Θεό, πού είναι άραγε οι άγιοι ηγέτες όπως ο Έζρα, που θα πενήθισουν βαθιά μπροστά στο Θεό για την αμαρτία και θα οδηγήσουν τους ανθρώπους του Θεού σε μετάνοια; Πού είναι αυτοί οι άνθρωποι όπως ο Εζεκίας που θα κάνουν ό,τι είναι «κα-

λό, ευθύ και αληθινό μπροστά στον Κύριο»; (Β΄ Χρον. 31:20), αυτοί που θα προσκολληθούν στον Κύριο και δε θα απομακρυνθούν από το να Τον ακολουθούν; (Β΄ Βασ. 18:6), αυτοί που θ’ αναγνωρίσουν την κρίση του Θεού στην αμαρτία και θα καλέσουν το λαό Του σ’ επιστροφή σ’ Εκείνον;

Πού είναι σήμερα οι ηγέτες που, σαν τον Δαβίδ, θα ζήσουν άγια και γεμάτη πίστη ζωή, χωρίς αδιαφορία και ίχνη διαφθοράς; (Δαν. 6:4). Πού είναι αυτοί που μπορούν να πουν με τον Μιχαία: «είμαι γεμάτος δύναμη, δια μέσου του Πνεύματος του Κυρίου, και κρίση, και ισχύ, για να αναγγείλω στον Ιακώβ την παράβασή του, και στον Ισραήλ την αμαρτία του»; (Μιχ. 3:8). Πού είναι αυτοί που θ’ αφιερώσουν τον εαυτό τους «στην προσευχή, και στη διακονία του Λόγου» (Πράξ. 6:4), και που θα κηρύξουν το Λόγο, όντας έτοιμοι έγκαιρα αλλά και άκαιρα, επιπλήττοντας, διορθώνοντας και ενθαρρύνοντας με μεγάλη υπομονή και οδηγία; (Β΄ Τιμ. 4:2). Πού είναι αυτοί που, μέσα απ’ το βαθύ τους ενδιαφέρον για τους ανθρώπους του Θεού, θα προσευχηθούν θερμά γι’ αυτούς για να «σταθούν τέλειοι και πλήρεις σε κάθε θέλημα του Θεού»; (Κολ. 4:12).

Πού είναι οι καλοί και πιστοί υπήρετες που θα είναι έμπιστοι με ο,τιδήποτε ο Κύριος τους εμπιστευθεί; (Ματθ. 25:23, Λουκ. 16:10). Πού είναι οι «πιστοί στον Ιησού Χριστό» (Εφεσ. 1:1) και αυτοί που θα «είναι πιστοί μέχρι θανάτου»; (Αποκ. 2:10).

Εάν ποτέ υπήρχε η ώρα για τους ανθρώπους του Θεού να ζήσουν μια άγια και πιστή ζωή ευαρεστώντας το Θεό, να προσεύχονται προς όφελος της εκκλησίας και του κόσμου, να παρέχουν τη χάρη του Θεού, και να διακηρύξουν καθαρά και με θάρρος την αλήθεια του Θεού, **αυτή η ώρα είναι τώρα.**

## Ένα καρφί στο συρτάρι του ταμείου...

Ο Emil Mettler ιδιοκτήτης εστιατορίου στο Λονδίνο, ήταν γνωστός για τη φιλανθρωπία του. Συχνά πρόσφερε φαγητό σε φτωχούς ανθρώπους τελείως δωρεάν. Αν κάποια φιλανθρωπική οργάνωση πήγαινε και του ζητούσε οικονομική βοήθεια για κάποια συγκεκριμένη ανάγκη, τραβούσε έξω το συρτάρι της ταμειακής μηχανής και έδινε το 25% του περιεχομένου του.

Κάποια μέρα ο Emil άνοιξε το συρτάρι του ταμείου για να δώσει πάλι οικονομική βοήθεια σε κάποια φιλανθρωπική οργάνωση. Έκπληκτος ο εκπρόσωπος της φιλανθρωπικής

οργάνωσης πρόσεξε πως ανάμεσα στα χρήματα υπήρχε ένα μεγάλο καρφί. Με απορία ρώτησε τον εστιάτορα γιατί βρισκόταν το καρφί ανάμεσα στα χρήματα και στις επιταγές.

Ο Emil πήρε στα χέρια του το μεγάλο καρφί, κοντοστάθηκε για λίγο και μετά με σχεδόν βουρκωμένα μάτια του απάντησε: "Το φυλάω εδώ ανάμεσα στις επιταγές και τα χρήματα για να μου θυμίζει το 'τίμημα' που ο Χριστός πλήρωσε για τη δική μου σωτηρία. Έτσι κάθε φορά που ανοίγω το ταμείο για να βάλω τα χρήματα και τις επιταγές που επισπράττω θυμάμαι το χρέος μου σ' Αυτόν."

## ΔΥΝΑΜΗ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Πιστεύεις ότι η προσευχή αλλάζει καταστάσεις; Εγώ, πιστεύω! Υπάρχει δύναμη στην προσευχή. Στο Βιβλίο της Αποκάλυψης στο 8ο κεφάλαιο, βλέπουμε μια σκηνή στον ουρανό: "Και ήρθε ένας άλλος άγγελος, και στάθηκε μπροστά από το θυσιαστήριο, κρατώντας ένα χρυσό θυμιατήρι και του δόθηκαν πολλά θυμιάματα, για να τα προσφέρει μαζί με τις προσευχές όλων των αγίων επάνω στο χρυσό θυσιαστήριο, που είναι μπροστά από τον θρόνο." (Αποκ. 8:3-4).

Σκέψου ότι οι προσευχές σου προσφέρονται στον ουρανό μαζί με τις προσευχές όλων των αγίων. Ανεβαίνουν μπροστά στο Θεό και υπάρχει δύναμη μέσα σ' αυτές τις προσευχές.

Έχουμε ανοιχτή πρόσκληση να επικοινωνούμε με τον Παντοδύναμο Θεό μέσω της προσευχής. Τότε, γιατί οι συναθροίσεις προσευχών έχουν τόσο μικρή συμμετοχή; Εάν είχα μια πρόσκληση για να συναντήσω τον Πρωθυπουργό, θα έκανα ό,τι περνούσε απ' το χέρι μου για να παρευρεθώ σ' αυτή την συνάντηση. Πόσο πιο μεγάλη είναι η πρόσκλησή μας να συναντηθούμε με το Βασιλέα των Βασιλέων και

Κύριο των Κυρίων! Πρέπει να ζητήσουμε από τον Κύριο ν' ανάψει μέσα μας την επιθυμία να ξοδεύουμε χρόνο στην Παρουσία Του.

Γνωρίζω ότι η προσευχή δεν είναι μόνο μια πνευματική άσκηση. Δεν είναι μόνο μια μέθοδος για να δεις τις ανάγκες σου να εκπληρώνονται. Είναι ένα παντοδύναμο εργαλείο που μας έχει δώσει ο Θεός, που θ' αλλάξει την καρδιά μας και τον κόσμο μας. Η προσευχή, πράγματι, αλλάζει καρδιές και καταστάσεις. Η Αγ. Γραφή είναι γεμάτη από περιστατικά όπου άνθρωποι προσευχήθηκαν και άλλαξαν καταστάσεις. Ο Ηλίας προσευχήθηκε και δεν έβρεξε για 3 χρόνια. Προσευχήθηκε πάλι και έβρεξε. Προσευχήθηκε να κατέβει φωτιά από τον ουρανό και να καταναλώσει τη θυσία ενώπιον των ιερέων του Βάαλ και έτσι κι' έγινε. Ο Ελισσαίε προσευχήθηκε πάνω στο γιό της χήρας Σουναμίτισσας και αναστήθηκε από τους νεκρούς!

Ας πάρουμε αυτό το πολύ δυνατό εργαλείο της προσευχής και ας επιτρέψουμε στο Άγιο Πνεύμα να μας διδάξει πώς να το χρησιμοποιούμε για χάρη της Βασιλείας του Θεού.

## Κάτω από το Σταυρό

Εκείνη την κοσμοϊστορική ημέρα βρέθηκαν κάτω από το Σταυρό του Χριστού: Γυναίκες που αγάπησαν και υπηρέτησαν τον Ιησού, Ρωμαίοι φρουροί που μοιράστηκαν τα ιμάτια Του, πλήθη που βρέθηκαν εκεί από περιέργεια. Όλοι ήταν μαζεμένοι εκεί: Να προσκυνήσουν, να κλάψουν, να χλευάσουν, να εμπαιξουν!... Ήταν εκεί, πλούσιοι και φτωχοί, σοφοί και αγράμματοι, καλοντυμένοι και κουρελήδες.... Ήταν όλοι εκεί, κάτω από το Σταυρό.

Και σήμερα, είμαστε συγκεντρωμένοι κάτω από το Σταυρό. Άνθρωποι που Τον αγαπούν, κακοί που Τον μισούν, αδιάφοροι που Τον προσπερνούν. Αντιπροσωπεύονται πάλι όλες οι κατηγορίες των ανθρώπων: Πλούσιοι και φτωχοί, σοφοί και αγράμματοι, «επώνυμοι» και ανώνυμοι, καλοντυμένοι και φτωχοντυμένοι. Όλοι είμαστε εκεί, κάτω από το Σταυρό.

Στην κοινωνία, την εκπαίδευση, την κυβέρνηση και το εμπόριο υπάρχουν αυτές οι διακρίσεις. Στις επιχειρήσεις, στους νομικούς κύκλους, την ιατρική και το χώρο εργασίας, δεν είναι έτσι! Υπάρχουν τάξεις και κατηγορίες, κάστες και διαιρέσεις και είτε μας αρέσει είτε όχι, ανήκουμε συχνά σε διαφορε-

τικούς κόσμους. Δεν υπάρχει κοινό έδαφος συνάντησης και επαφής. Έως ότου όλοι φτάσουμε στο Σταυρό κι εκεί βρίσκουμε ένα διαφορετικό έδαφος. Είναι άγιο έδαφος. Είναι ένα επίπεδο έδαφος, στο οποίο είτε στεκόμαστε με δέος, με ευλάβεια, λυτρωμένοι, με τα ενδύματα της δικαιοσύνης Του είτε μένουμε στον εμπαιγμό, την αφροσύνη, την αντίσταση και απόρριψη, με τα βρώμικα κουρέλια των μη λυτρωμένων. Αλλά όλοι είμαστε εκεί, όλοι στο ίδιο επίπεδο κάτω από το Σταυρό.

Εγώ, θέλω όμως να μείνω εκεί να προσβλέπω σ' εκείνον το στυγερό Σταυρό, να προσκυνήσω και να λατρεύσω τον Ένα, που κρέμεται εκεί για μένα. Αν και είμαι μέσα στο πλήθος, στέκομαι μόνος. Είμαι ένα ξεχωριστό πρόσωπο, σε αντίθεση με οποιονδήποτε άλλο στο πλήθος. Κι' Εκείνος με βλέπει. Με γνωρίζει. Μ' αγαπά. Τον κοιτώ και γονατίζω ταπεινά με δάκρυα ευγνωμοσύνης μπροστά στο Σταυρό!

**«Κοίτα στο Σταυρό, σκέψου το Σταυρό, συλλογίσου με περίσκεψη το Σταυρό και κατόπιν πήγαινε να αγαπήσεις τον κόσμο».**

## Η δέσμευση ενός πατέρα

Ακόμα κι αν έχουμε βαλτώσει μέσα σε μια μεγάλη πλημμύρα ανθρωπισμού, ο Θεός έχει υποσχεθεί να υψώσει ψηλά τα στάνταρντ Του (Ησα. 59:19). Καθώς επιτρέπουμε στο Λόγο και στη δύναμη του Χριστού να εργαστεί στη ζωή μας, Εκείνος θα μας χρησιμοποιήσει για να υψωθούν αυτά τα στάνταρντ.

Ας αφιερώσουμε και πάλι τον εαυτό μας στον Κύριο Ιησού Χριστό με τις ακόλουθες δεσμεύσεις:

1. Ν' αναλάβω την πρωταρχική υπευθυνότητα τού να διδάσκω τα παιδιά μου βασικές αρχές, θείο χαρακτήρα, βιβλικές πεπαιθώσεις, σοφά πρότυπα και πρακτικές εμπειρίες.

2. Ν' αποδεχτώ την υπευθυνότητα για πνευματική καθοδήγηση των μελών της οικογενείας μου με το να γίνω εγώ το παράδειγμα της πνευματικής ωριμότητας, που επιθυμώ να βλέπω σ' αυτά.

3. Ν' αναπροσαρμόσω τις προτεραιότητές μου, έτσι ώστε ν' ανταποκριθώ στις ανάγκες της συζύγου και των παιδιών μου.

4. Να εφαρμόσω τις αρχές του Θεού για τα οικονομικά, έτσι ώστε η οικογένειά μου και εγώ να μπορούμε να έχουμε την εμπειρία της οικονομικής ελευθερίας.

5. Να διατηρήσω ανοιχτή επικοινωνία με τους γονείς μου και τα πεθερικά μου και να προμηθεύσω ευκαιρίες γι' αυτούς, έτσι ώστε να ενισχύσουν τη διδασκαλία των παιδιών.

6. Να εμφυτεύσω στην ψυχή μου το 6ο και το 8ο Κεφάλαιο της προς Ρωμαίους επιστολής, μελετώντας τα, καθώς πηγαίνω να κοιμηθώ το βράδυ και αμέσως να τα χρησιμοποιώ για να ταυτιστώ με τη νίκη του Χριστού και τη δύναμη της αναστάσεώς Του οποτεδήποτε έρχεται κάποιος πειρασμός στη ζωή μου.

7. Να μάθω ν' αναγνωρίζω τις βασικές ανάγκες της συζύγου μου και ν' αποφεύγω όλα αυτά που θα καταστρέψουν το πνεύμα του Θεού στο γάμο μας.

8. Να διατηρήσω την επικοινωνία με καθένα από τα παιδιά μου και να βεβαιωθώ ότι καθένα έχει επαρκή εκπαίδευση και συμβουλή για αποφάσεις που θα κληθούν να πάρουν.

Ο Θεός έχει υποσχεθεί ότι εάν τα παιδιά Του ταπεινώσουν τον εαυτό τους, προσευχηθούν, εκζητήσουν το πρόσωπό Του και επιστρέψουν από τους δρόμους τους, τους πονηρούς, θα συγχωρήσει την αμαρτία τους και θα θεραπεύσει τη γη τους (Β' Χρον. 7:14).